

Lystfiskeriforeningen for Nykøbing F og Omegn

100 års jubilæum 2020

Lystfiskeriforeningen for Nykøbing F og Omegn
100 års jubilæumsskrift

Forsiden:
Forsiden fra jubilæumsskrift 1945

Bagsiden:
Forsidetegning fra Jubilæumsskrift 1970.
Tegning: Max Jonsson.

Redaktion:
Jens Tudvad

Grafisk Produktion:
Vektra Grafisk

Copyright LNF1920, 2020

www.LNF1920.dk

NORDEA
FONDEN

GULDBORGSTAD

Forord

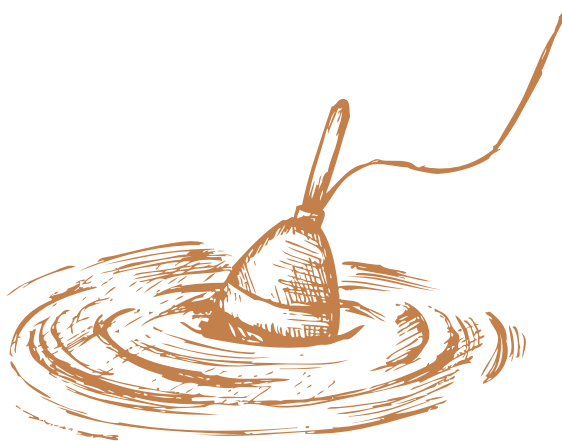
Når man skriver historie, f. eks. en fiskeklubs historie gennem 100 år, er det nødvendigt at vælge. Jeg vil gerne berette om udviklingen indenfor fiskemetoder, vise forskellige indgange til det at fiske, fortælle nogle gode historier og præsentere markante personligheder i LNF1920. Jeg håber, at jeg har fået det meste med, og jeg har ikke haft intentioner om at træde nogen over tæerne.

Kilderne har først og fremmest været det skrift, der er blevet udgivet i 1945 ved 25-års jubilæet, og det skrift, der blev lavet i 1970 i forbindelse med LNF1920s 50-års dag. Og så selvfølgelig min egen hullede hukommelse, hvorved de sidste 40 år får en større opmærksomhed.

Forsidebilledet er forsiden på jubilæumsskriftet fra 1945, bagsiden er fra jubilæumsskriftet 1970.

LNF1920 vil gerne takke Nordeafonden og Guldborgsund Kommune for deres bidrag til markeringen af de 100 år, og så vil jeg ønske jer god læselyst.

Jens Tudvad, formand i året 2020.

Indledning

I året 1920 dannede en gruppe med købmand Svend Teilmann, postkontrollør H. P. Lorensen og købmand Einar Engel i spidsen „Nykøbing F. og Omegns Lystfiskeriselskab“, der med årene er blevet til „Lystfiskeriforeningen for Nykøbing F. og Omegn“ (LNF1920). Det fremgår ikke præcist, hvilken dato foreningen blev dannet, men på generalforsamlingen i 1941 blev det besluttet at fastsætte dagen til 1. april, og den beslutning står ved magt. Vi ønsker bl. a. fejre denne fødselsdag med dette lille skrift for at vise udviklingen de sidste 100 år.

§ 2. Formål

Foreningens formål er at stille fiskevande til rådighed for sine medlemmer og arrangere kyst-, hav-, mose- og søture for medlemmerne. Foreningen foretager instruktion af medlemmerne, således at disse kan deltage i lystfiskeriet med størst muligt udbytte. Desuden er formålet at fremme lyst- og sportsfiskeriet bl. a. ved deltagelse i organisationsarbejde med dette formål og deltagelse i råd, udvalg m.m.

Dette er formålet ifølge foreningens vedtægter, og dette skrift vil tage udgangspunkt i formålet og vil vise de aktiviteter, som klubben har deltaget i gennem især de sidste 30-40 år, og som mange af vores medlemmer har oplevet på nærmeste hold. Desuden vil vi gerne fortælle lidt om nogle af de personer, der har gjort en stor indsats for klubben.

Fiskeri i sø og mose

Foreningen blev oprindeligt dannet med det formål at leje Marrebæk-kanalerne. Derfor blev klubben dannet som en lukket klub med et begrænset antal medlemmer, 20 stk. med lange ventelister. I 1945 blev antallet udvidet til 45. Man ønskede ikke at optage flere medlemmer end foreningens fiskevande kunne bære.

I Marrebæk-kanalerne blev der fanget gedder og aborrer, men man bedrev også garnfiskeri efter skaller, der blev solgt til fiskeopkøbere. Da kanalerne måtte opgives, lejede man sig ind i de moser på Lolland-Falster, der rummede bestande af gedder og aborrer, og især Byskovmoserne langs Flintinge Å og moserne ved Horbelev blev fremhævet. Mange moser måtte opgives igen: 2. verdenskrig gjorde, at Byskovmoserne blev benyttet til tørvegravning, moserne ved Horbelev blev udsat for forurening, idet mejeriet fuldt lovligt udledte deres urensede spildevand til moserne.

Krebsens vennekreds blev dannet, men desværre blev fiskeriet af krebs også ødelagt af forurening og af overfiskeri.

*Mindre gedde fra
Byskov Mose (2019)*

Søren Bender (bragte udsætningerne til LNF1920) får hjælp af Freddy Christensen (bestyrelsesmedlem i mange år og står for klub-aftenene) til at lande en gedde, Maribo Sø 2017

Også i dag fisker vi i moserne ved Byskov og ved Grænge. Vi må leje nogle dage i marts og maj af jægerkonsortiet. Der er blevet fanget en del gedder på over 10 kg, men i de senere år er fangsterne sjældent over 5 kg. Mange aborrer på over kiloet er også kommet på land. Desuden truer tiltagende forurening med dertil hørende plantevækst med at umuliggøre fiskeriet.

Der er i dag et sjældent fugleliv i moserne. Isfugl er blevet ret almindelig, rørdrum har haft godt af de milde vintre, der er (har været) pungmejse og sortterne, og man kan sjældent være der en dag uden at se havørn, fiskeørn, due- eller spurvehøg. Også floraen er unik, bl.a. vokser en del orkideer i området.

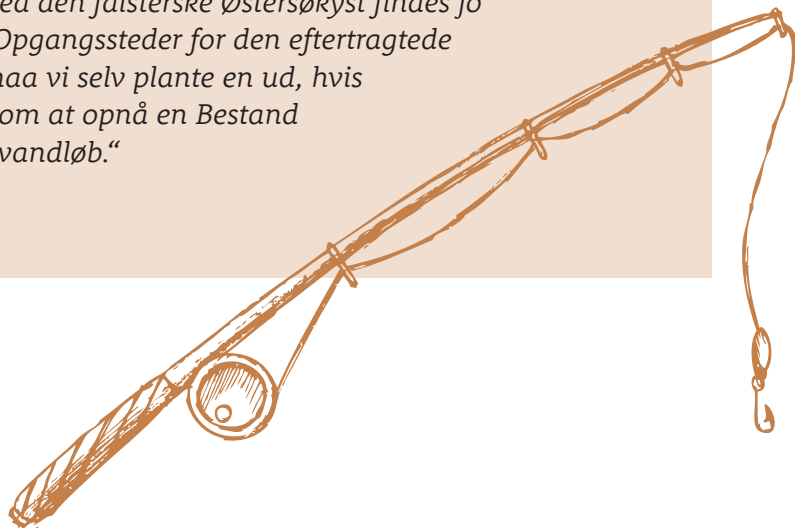
Børge Thorsen har skænket LNF1920 en båd, der er til rådighed for foreningens medlemmer på Maribo Sø, og vi kan tilbyde en båd på trailer (denne båd kan også bruges til kystnært fiskeri), således at vi kan fiske gedder og aborrer i Maribo Sø og samtidig nyde det rige fugleliv der.

Allerede ved 25-års jubilæet måtte man se i øjnene, at sø- og mosefiskeriet ikke ville kunne give de ønskede fiskeoplevelser, og man så sig om efter andet fiskeri. Citaterne stammer fra festskriftet fra jubilæet i 1945.

„Jeg tror, det rigtige Sportsfiskeri paa disse Kanter vil vinde større Udbredelse, hvis vi søger ud til Stranden. Lad os nøjes med Gedde og Torsk til at begynde med – men hvorfor ikke ogsaa forsøge at fange de Laks, som Foraar og Efteraar vandrer langs Østersøkysten,...“

„Det er en Kendsgerning, at der gik Laks op i Tingsted Aa i gamle Dage. Det har sikkert været paa et Tidspunkt, da Forureningen af Guldborgsund ikke kendtes, og hvor Vandet i Aaen gennem Nykøbing F. havde et mere tillokkende Udseende og en mindre gennemtrængende Stank end paa en varm Sommerdag i vor Tid. Men det er ogsaa en Kendsgerning, at der endnu den Dag i dag lever Lakseørred i Tingsted Aa.“

„Hidtil har vi ikke kendt ret meget til Lakse- og Ørredfiskeri paa disse Breddegrader, selvom det er en Kendsgerning, at Laksen ligger og lurar i Vandskorpen. Det har man Erfaring for ved Østersøen, hvor Vodtrækning fra Land har givet gode Resultater paa visse Aarstider. Men ved den falsterske Østersøkyst findes jo desværre ingen Opgangsteder for den eftertragtede Fisk, og derfor maa vi selv plante en ud, hvis vi gøre os Haab om at opnå en Bestand i vor Ferskvandsvandløb.“

Kystfiskeriet

Således blev fiskeriet efter havørreden opdaget og grundlagt, samtidig med at de første tanker om vandpleje tog fart.

I 1945 blev Hans Christensen (Kong Hans) valgt til formand, og fiskeriet efter havørred (man har nu lært at skelne havørred fra laks) tog et stort opsving. Kong Hans afsøgte kysten fra sin flyvemaskine, og han kunne finde de steder på kysten, hvor mulighederne var bedst. Samtidig skete der en stor udvikling af grejet. Stænger blev ikke bygget af splitcane læn- gere, men af glasfiber, øjerne blev gjort rustfrie, multiplikator- og fastspo- lehjul gennemgik en rivende udvikling, og liner af nylon blev almindelige. Alt dette gjorde, at kystfiskeriet blev en mulighed for alle. (Hvis I vil vide mere om Kong Hans, henviser jeg til „Sølvtoj“ af lystfiskerforfatteren Jens Ploug Hansen)

Ved LNF1920s 50-års jubilæum fik vi af CIM fra Berlingske Tidende foræret et fad, hvor den største havørred hvert år blev registreret med års- tal og fangerens navn. Carsten G. Christensen har rekorden på 7,8 kg. Jan Andersen har fået fadet hele 12 gange.

Jan med september-
ørred på 6,6 kg
(2003)

I dag må Jan Andersen så ubestridt være „Kongen“. Jan har nogle år fanget over 200 havørreder, og han udvikler stadig sit fiskeri og har kastet sig over fluefiskeriet. Jan kender kysten og vejret, og han kan hjemmefra regne sig frem til, hvor han kan fange ørreder netop denne dag.

Jan er dog ikke den første med fluestangen på disse kanter. Læs her, hvordan forfatteren og lystfiskeren Mogens Espersen beskriver eksperimenterne. Han tager udgangspunkt i den engelske fluefisker Mottram. Her fra det svenske blad „Flugfiskermagasinet Rackelhanen“ 30. juni 2009:

„Mottram fiskede ikke med flue i saltvand, men han var en af de første, som begyndte at undersøge mulighederne i de store britiske søer og vandreservoirer Det var bl.a. derfra, vi for 25-30 år siden hentede stænger og den første flueinspiration til det nordiske kystfluefiskeri, som vi forresten også har genopfundet, for det blev dyrket af en håndfuld danske lystfiskere allerede i 1920'erne. De ville have fanget gedder i brakvandet mellem Sjælland og Falster, men fangede torsk og enkelte havørreder. Siden blev også

det glemt, mest sikkert fordi salt og sand var hårt ved aluminiumshjul, som idag er samlereobjekter, og silkeliner.“

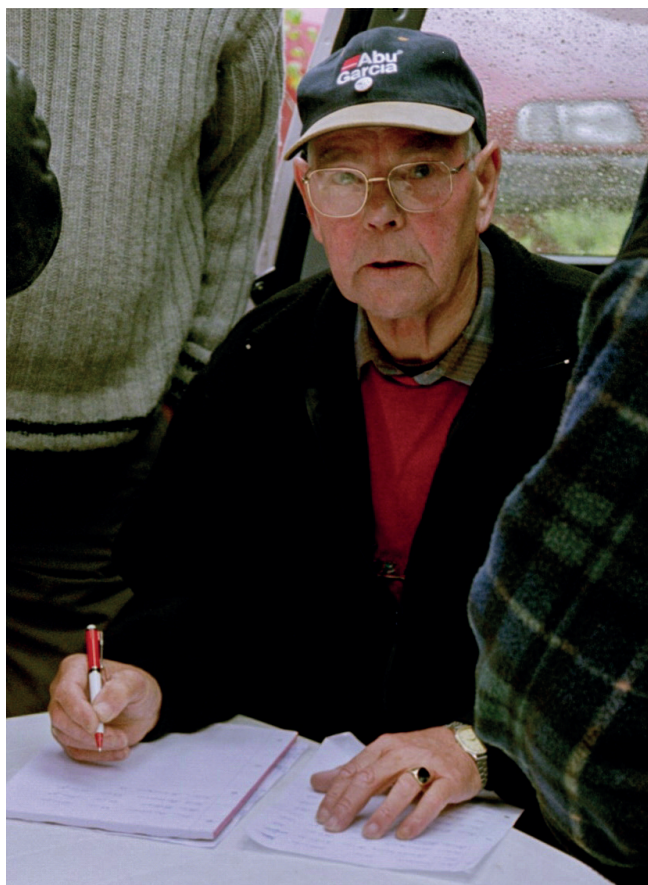

De første forsøg på at ophjælpe fiskeriet fra kysten foregik ved udsætning af regnbueørreder bl.a. direkte fra stranden. Leif O. Christensen (th) var formand 1984-1991

Medlemmerne havde det svært med at benytte de helt nære fiskemuligheder. Man prøvede en del i Guldborgsund, men konstaterede, at der ikke var steder, hvor det kunne betale sig at fiske. Til gengæld blev mulighederne for transport forbedret efter 2. verdenskrig, og fiskeriet efter gedderne i brakvandene i Storstrømmen, Ulvsund og Grønsund blev intensiveret. Gunnar Teilmann fangede i 1948 en gedde på 15,3 kg, hvilket den dag i dag er klubrekord. Fiskeriet blev berømt i hele Danmark, og den legendariske lystfiskeskipper Per Thuesen startede sin karriere blandt andet ved at fiske gedder hernede med sit skib „Syveren“. Der var en opblomstring af store fangster i begyndelsen af 1970'erne. Der bliver stadig fanget gedder i de brakke vande - skønt få, og der er i dag planer om at etablere geddefabrikker til ophjælpning af bestandene.

Foruden gedder er der store bestande af aborrer. Erhvervsfiskeren ved Bredningen i Guldborgsund fortalte således, at han fik halvdelen af sin års-indtægt ved i januar og februar at fiske aborrer, som blev eksporteret til de sydeuropæiske lande i den katolske faste.

Klubben afholdt i en årrække en åben kystkonkurrence i april „Falster Open“, der hvert år trak 15-30 deltagere, og der blev hver år fanget mange fine fisk.

Elo Vestergaard er dommer ved Falster Open (2002). Elo blev æresmedlem af klubben i 1995, aktiv hele livet og hele foreningens „hjuldoktor“

Havfiskeriet

I de første 25 år af foreningens eksistens kan man ikke finde tegn på, at man tog på havet med kutter for at fiske torsk eller fladfisk. Det er dog sikkert, at cand. tharm. Preben Møller Nielsen i jubilæumsskriftet fra 1970 beretter, at han gennem mange år havde været turleder på ture på Lange-landsbæltet, hvor man lejede sig ind hos erhvervsfiskerne. Turene havde udgangspunkt i Langø. Allerede dengang havde man øje for, at Lange-landsbæltet rummede en af de bedste torskebestande i Danmark. Siden 1990 har vores foretrukne båd været M/S Hanne med Erik Johansen ved roret, og vi har fisket mange gode fisk der - også målere. De mange og store torsk forsvandt, muligvis på grund af et mislykket forsøg på at bevare torskebestanden ved at forbyde det traditionelle fiskeri med langliner. Erhvervsfiskerne måtte slå sig på fladfiskene, og mange torsk blev ødelagt som bifangster.

Vi fik i stedet øjnene op for de mange store fladfisk, som Bæltet kunne byde på. Adskillige rødspætter, skrubber og isinger blev halet ombord ved dette herlige fiskeri. Forsøgsfiskeri efter pighvarrer har ikke givet de store resultater, skønt man af og til kan være „dygtig“ og få en på krogen.

Fiskeriet efter fladfisk har budt på mange fisk og arter. Til at begynde med var det isingerne, der dominerede på det lidt dybere vand, medens skrubberne holdt sig inde på det lave. Normaldagsfangsterne lå på ca. 40 flade pr. mand, ofte med en del kilos-skrubber iblandt. Der er beretninger om over 100 fisk (mest isinger) med hjem. I de senere år er der begyndt at komme flere rødspætter. I skrivende stund (januar 2020) må vi konstatere, at fiskeriet efter fladfisk er for kraftigt nedadgående - fiskene er af en eller anden grund forsvundet fra området.

I 1970'erne kom der gang i storture, der strakte sig over flere dage. I mange år blev der arrangeret ture fra Hundested eller Helsingør til Kattegat med „Bonavista“ og Per Thuesen ved roret. Der blev især fanget torsk og makrel, men vi var også heldige at løbe ind i en flok pighajer.

Vi stod ud torsdag aften og fiskede ved Anholt og Læsø. Søndag morgen var det de store makreller på Sjælland rev, der var hovedmålet, indtil vi søndag middag atter stævnede hjemad.

Turene havde et stort socialt indhold, men da fiskeriet i Kattegat ebbede ud, stoppede turene.

I 1990'erne blev der arrangeret ture til Det Gule Rev, og der bliver hvert år stadig arrangeret ture til Revet. Her kan man stadig træffe torsk på over 10 kg, store sej, lubber og langer, og der dukker overraskelser op, som da Simon Mørck tog en havtaske på 17,5 kg.

*Jens Tudvad med pighaj fra en kattegattur (1989).
Formand 1996-1998 og igen fra 2009.*

*Peter Schultz i sit es på Bonito,
Det Gule Rev (2008)*

*Cand. tharm. Preben Møller Nielsen
salter torskefileter på en Kattegattur
(ca. 1988).
Preben var altid hjælpsom og var altid
god for en lille snak i grejbutikken på
Gåbensevej.
Æresmedlem 1995*

Skipper var lidt kundevenlig, da han trak en torsk på 29 kg op på Bonito (2003)

Hvis Jan Andersen er „kongen“ på kysten, er Peter Schultz „kongen“ af Det Gule Rev, idet har han indtil videre har fanget over 200 målere på Revet.

Peter er dog ikke den, der har fanget den største torsk på vores ture. På en tur i 2003 kom skipper (Jacob) styrtende ud af styrehuset sænkede sit grej ned og fik efter en lang fight en torsk op på ikke mindre end 29 kg.

Da regionerne/kredsene under DSF hvert år arrangerede mesterskaber i havfiskeri, deltog LNF1920 som en naturlig del af klubbens aktiviteter, og vi har stort set hvert år sendt mindst et hold videre til DM. Bedst klarede vi os i 1995, hvor vi kvalificerede os med hele 3 hold. Vi vandt de 3 første pladser blandt 18 deltagende hold. Vi har også mange individuelle resultater. Således har Jens Tudvad vundet mesterskaberne 3 gange.

Ved DM har resultaterne været mere blandede. Bedst gik det i 1998, da vores hold med Carsten G. Christensen, Volker Kjærgaard, Frank Krengel og Jens Tudvad vandt DM fra Spodsbjerg, hvilket udløste et besøg hos borgmesteren på Rådhuset i Nykøbing F.

Vi har også deltaget i Rødby Sportsfiskerklubs fladfiskekonkurrencer. Her vandt både Carsten G. Christen og Jens Tudvad konkurrencen for største ising to gange hver. Da Rødby stoppede med at arrangere, overtog „Mertz“ arrangementet et enkelt år. Og her vandt Carsten minsandten også.

Klubben anskaffede en Bredgaardjolle, der fik navnet „Birthe“ efter klubbens første kvindelige medlem. Den var solid nok til at kunne klare forholdene på Langelandsbæltet, og vi kunne se frem til mange fine ture der. Vi måtte dog konstatere, at det var dyrt og tidskrævende at vedligeholde den, så vi måtte afhænde den igen.

Vi har stadig mange havture på programmet. Vi arrangerer hvert år to torsketure og to fladfisketure fra Onsevig. Og en sildetur på Øresund bliver det også til hvert år, foruden en årlig tur til Det Gule Rev.

Sådan ser en glad Carsten G. Christensen ud efter at have vundet Mertz Fladfiskekonkurrence. (2017).
Carsten var formand 1991-1998, 1998-2007 og 2008-2009.
Æresmedlem 2018

Klubbens mange-
årige kasserer, Steen
Andersen kan andet
end føre regnskab.
(2006)

Vi fik de tre første pladser ved RM i havfiskeri (1995).
Øverst fra venstre: Børge Thorsen, René Larsen, Tom Andersen, Carsten G. Christensen,
Volker Kjærgaard, Jens Tudvad, Andreas Ellinggaard, Søren Munch-Christensen.
Nederst fra venstre: Jens Christensen, Hans Madsen, Klaus Lykkebæk, Søren Mørck

Miljøarbejde m.v.

Som allerede omtalt har der været problemer med vandmiljøet i hele klubbens historie. Man måtte opgive at fiske i moserne ved Horbelev, da det lokale mejeri ledte deres spildevand urensset ud i dem. Tingsted Å stank, formodentligt fordi slagteriet og sukkerfabrikken forurenede, men også længere oppe ad åen var der problemer. Sukkerfabrikken hentede vand direkte fra søerne ved Virket. Moserne ved Byskov blev ødelagt at tørvegravning, og krebsefiskeriet måtte opgives.

Det kan i dag virke underligt, at man tilsyneladende fandt det naturligt, at sådan måtte det være. Men 2. verdenskrig betød, at der var andre hensyn, der måtte tages.

Bortset fra en enkelt bemærkning om, at man så frem til at rensningsanlægget i Nykøbing F. skulle tages i brug, findes der ingen omtale af miljø og forurening i Foreningens jubilæumsskrift fra 1970, selv om problemerne måtte have været massive.

Vi fik de første miljøministre, hvor især Christian Christensen fra Kristeligt Folkeparti og Svend Auken fra Socialdemokratiet kæmpede for miljøet. Miljøindsatsen blev flyttet ud til de daværende amter og videre

Thomas Brygger sætter yngel ud ved Halskov. Thomas kender alle vandløbene og deres dyre- og planteliv, ligesom han har kortlagt spærringerne

*Fra indvielsen af
„Adopter en Å“
(2003)*

til kommunerne med kommunalreformen i 2007. Ved denne reform skete der desværre en udtynding af den faglige ekspertise på området, men der kom mere fokus på borgerinddragelse. Således er klubben via Danmarks Sportsfiskerforbund repræsenteret i Grønt Råd i Guldborgsund Kommune, først af Thomas Brygger og siden af Jens Tudvad.

Desuden sidder Jens Tudvad i den lokale vandråd og i vandrådet for Smålandsfarvandet.

Allerede i jubilæumsskriftet fra 1945 havde man indset, at der måtte udsætninger til for at få en bestand af „laks“. Hvornår udsætningerne egentligt begyndte, kan jeg ikke finde kilder til. Man forsøgte sig med udsætninger af ørred i moserne ved Byskov, ikke overraskende uden at en eneste blev genfanget. Men fra 1980 skete der massive udsætninger af regnbueørreder langs kysterne på Falster. Regnbuerne trækker meget rundt, så det hjalp heller ikke her. Først da fluefiskerne fra Sakskøbing kom med ind i klubben i 2007, kom der gang i en systematisk genopbygning. De var begyndt at stå for udsætninger af smolt og yngel i vandløbene. Søren Bender stod oprindeligt for udsætningerne, men i dag er det Jens Tudvad, der har ansvaret for den del. Arbejdet kan dog ikke lade sig gøre uden en stor indsats af medlemmerne til at være med til at fordele og udsætte fiskene.

Der er udarbejdet udsætningsplaner for hele området, og der udsættes hvert år ca. 50.000 smolt og lige så meget yngel. Smoltene bliver sat ud i mundingerne af Gundslev Å, Fribrødre Å, Tunderupløbet, Marrebæk Kanal, Tingsted Å, Sørup Å, Flintinge Å, Sakskøbing Å og Hunså. Desuden bliver der sat ca. 10.000 smolt ud på Møn. Ynglen (+ ½ årsfisk) bliver sat ud i Fribrødre Å, Tingsted Å, Sørup Å og Hunså.

Udsætningerne giver et væsentligt bidrag til fangsterne, men vi vil ikke kunne opnå „naturlige fisk i naturlige vandløb“ uden en stor indsats for at forbedre den fysiske tilstand i vandløbene.

Et af de første store projekter var „Adopter en Å“, som blev gennemført i Tingsted Å sammen med Ejegodskolen, der gerne ville bruge åen i den daglige undervisning. Åen blev rensat, der blev lagt gydegrus og skjulesten ud.

Hele projektet blev desværre ødelagt i 2011, idet åen i strid med reglerne blev gravet op for at lede vandet fra markerne opstrøms Skoven ned til beboerne i Nykøbing By, og det tog et par år, før Kommunen fandt tid og midler til at rette op på de skader, de selv havde forvoldt.

I de senere år er der for alvor kommet gang i restaureringen med eksterne kræfter som samarbejdspartnere. Dette er især sket sammen med „Grusbanden“ anført af Rune Hylby under Fishing Zealand. Først kom Bækken ved Tunderup under kærlig behandling, og vi kan takke både lodsejer og Dansk Landbrug Sydhavsørerne for det gode samarbejde og det gode resultat. En anden lodsejer blev også grebet af synet af de mange „laks“, der var i hans vandløb, og han stillede sig også velvilligt til rådgivning for restaurering. Lodsejerne leverede således marksten til åen som skjulesten. Vi skulle dog sikre os, at drænrørene ikke blev ødelagt.

Vi kunne godt tænke os at forbedre forholdene for gydende havørreder ved Østersøkysten yderligere.

Sten i åen. Fra restaureringen af Tunderup Bæk. (2017)

Det gik ikke helt så let, da vi ville forbedre gydeforholdene i åen ved Dølle-fjelde, idet en lodsejer opstrøms ikke ville acceptere gydebankerne, og vi måtte ud for at flade dem lidt ud.

Det er ikke kun fedtfinnerne, der skal hjælpes. Det skal brakvandsfiskene også. Vi har helt unikke bestande af gedder og aborrer i vores nærmeste omgivelser. Det største problem er, at der til tider trænger salt vand ind i de brakke vande, og det slår fiskene ihjel. Tidligere havde de mulighed for at søge op i små vandløb og kanaler med ferskvand, men disse muligheder er blevet ødelagt, fordi landbruget har rørlagt dem. Desuden mangler der gydemuligheder, da oversvømmede enge nu er umulige at finde. Der er nu forsøg i gang med at etablere „geddefabrikker“ efter svensk forbillede, og vi venter spændt på resultaterne. Ellers har man forsøgt at beskytte bestandene ved fredninger.

Klubben har i forbindelse med arbejdet med at beskytte bestandene af brakvandsfisk deltaget i projekter i Fribrødre Å og i Frejlev, hvor vi (Hans-Erik Petersen i Frejlev og Leo Madsen/Jens Tudvad i Fribrødre Å) passede ruser i weekender og på helligdage. Mest overraskende var nok de mange rogn-tunge aborrer, der trak op i Fribrødre Å. Den største vejede ikke mindre end 2,4 kg. Her blev også fanget 9 store gedder (max. 86 cm), der var på gyde-træk. Desværre blev der begge steder også fanget mange eksemplarer af den invasive art sortmundet kutling.

Leo Madsen med rogn-tunge aborrer fra Fribrødre Å (2016)

I forbindelse med klimasøen ved Nykøbing F. er der etableret gydemuligheder for især aborrer. Vi har dog stadig flere projekter, som vi kunne ønske os gennemført. Slotsløbet ved Hesnæs Bæk kunne med store resultater fritlægges, sluserne ved de østvendte kyster måtte gerne fjernes/gjort mere venlige at passere for ørrederne, vi kunne ønske at Askehave-løbet blev gjort mere tilgængeligt for ørrederne, stenene i Tingsted Å skulle gerne løsnes og renses, sandfang kunne etableres for nu at nævne de mest påtrængende af vores ønsker.

Klublivet

Da Carsten i 1991 blev formand satte han sig for, at klubben skulle have sit eget klublokale, og det lykkedes at overtage Marinehjemmeværnets lokale i Guldborgsundpavillonen, hvor de andre „blå“ foreninger også holder til. Lokalet var lidt for lille til vores aktiviteter, men efter forhandlinger med „Vikingen“ fik vi lov til at udvide lokalet til ca. det dobbelte areal, og vi kunne indvie det ny lokale i 1999.

Lokalet har siden dannet rammen om især vores klubaftener, hvor der er blevet set film, hørt foredrag, bundet fluer, lavet knive, repareret stænger og hjul og ikke mindst udvekslet minder og lystfiskerhistorier, som ikke er blevet dårligere af at blive genfortalt flere gange. Vi afholder grillaftener og en årlig julefrokost. Vi deltager i forskellige arrangementer såsom „Havnens Dag“, åbent hus med grejauktion og meget mere.

*Loppemarked i forbindelse med „Åbent Hus“.
(2016)*

Klubben har mange traditioner, og foreningens pokaler og formandskæden fortæller historier.

I 1928 fik klubben sit eget emblem, den gyldne gedde på hvid bund. Ved klubbens 75-års jubilæum skar Elo Vestergaard emblemet ud (i et stykke træ).

Allerede i 1939 havde man en pokal, hvor vinderen af årets konkurrence (største

Elo Vestergaards imponerende træskærerarbejde

Foreningens emblem fra 1928

Foreningens nuværende logo

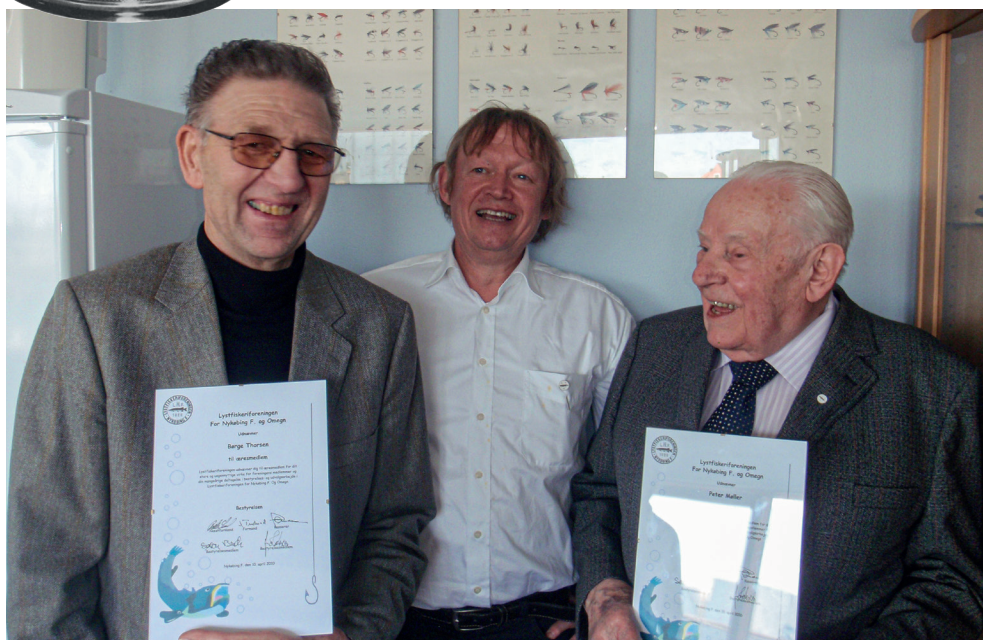

gedde eller aborre) fik lov til mod egenbetaling at sætte et lille sølvskjold på pokalen. Pokalen er i dag fyldt med de små skjolde, så der ikke er plads til flere.

En anden vigtig pokal er i virkeligheden et fad, der er skænket i anledning af klubbens 50-årsjubilæum af Berlingske Tidende ved CIM (Børge Munk Jensen). Den gives hvert år til fangeren af den største havørred. Der står nu 50 fangster noteret, der er ikke plads til flere og fadet skal fornys.

Gennemsnitsvægten af de største havørreder er ikke mindre end 4,5 kg. Carsten G. Christensen har fanget den største: 7,8 kg. Jan Andersen har vundet pokalen ikke mindre end 12 gange.

Børge Thorsen og Peter Møller blev udnævnt til æresmedlemmer i forbindelse med klubbens 90-årsdag 2010. Formanden Jens Tudvad i midten.

Endelig skal formandskæden nævnes. Kæden blev anskaffet ved 50-årsjubilæet, og de skiftene formænd har fået indgraveret deres navne og „regeringsperiode“. „Kongerækken“ ser ud som følger:

1920 - 1929	H. P. Lorensen
1929 - 1945	Chr. Vemming
1945 - 1964	Hans Christensen
1964 - 1966	Preben Møller
1966 - 1975	Max Jonsson
1975 - 1977	Knud Børge Nielsen
1977 - 1979	Tommy Christensen
1979 - 1984	Palle Smidt
1984 - 1991	Leif O. Christensen
1991 - 1996	Carsten G. Christensen
1996 - 1998	Jens Tudvad
1998 - 2007	Carsten G. Christensen
2007 - 2008	Lars D. Olsen
2008 - 2009	Carsten G. Christensen
2009 -	Jens Tudvad

*Formandskæden
i funktion ved
generalforsam-
lingen 28.2.2020*

I dag uddeles der pokaler til de tre første i klubmesterskabet, vi har en gedde-, aborre-, torske- og fladfiskepokal foruden havørredfadet. De mest barbariske ritualer er blevet afskaffet. Tidligere skulle klubmester-pokalen fyldes med porter, og mesteren skulle tømme pokalen i et drag. Derfor står der endnu en porter fra Lolland-Falster Bryghus i den gamle klubmesterpokal.

Klublokalet står i dag med relativt nyt møblement og med mulighed for moderne AV-udstyr.

Omkring 1970 udgav foreningen et internt blad „Lystfiskeren“. Det har ikke været muligt at få oplysninger om start- og sluttidspunkt. Bladet blev genoplivet i slutningen af 1980'erne med Jens Tudvad som redaktør. Det fik et stort kvalitetsløft, da redaktionen blev udvidet med Jan Andersen, Volker Kjærgaard og Elo Vestergaard. Det udkom nu i A4-format med ny forside 3-4 gange om året. Udgifterne til tryk og udsendelse blev for store og fra 00'erne og frem er format og antal skåret ned. Jens Tudvad er stadig eneredaktør.

Foreningen fik en facebookprofil og en hjemmeside www.LNF1920.dk, og den er i dag den vigtigste informationskilde.

Forholdet til Danmarks Sportsfiskerforbund

LNF1920 har lige siden Danmarks Forbunds oprettelse i 1938 været medlem. Det har altid været vigtigt for os at være repræsenteret der, hvor beslutningerne bliver truffet og giver mulighed for at påvirke de politiske beslutninger. Af de vigtigste kan nævnes indførelsen af det obligatoriske fisketegn, der har det gjort det muligt at sætte gang i en gennemgribende restaurering af vores vandløb og til en fiskepleje med store udsætninger. Desuden modtager medlemmerne „Sportsfiskeren“, som løbende orienterer om udviklingen i fiskeri, miljø mv.

Både Carsten G. Christensen og Jens Tudvad har været aktive i kreds/regionsarbejdet, og de har begge modtaget Forbundets Guldnaal for deres arbejde. Carsten har desuden som suppleant til Hovedbestyrelsen modtaget Æresdolken, der også er tilfaldet vores æresmedlemmer Elo Vestergaard og Preben Møller Nielsen.

Vi har via Danmarks Sportsfiskerforbund fået sæde i Grønt Råd i Guldborgsund, i Vandrådene, i diverse brugergrupper og i Friluftsrådet. Det har ikke betydet, at vi altid har været enige med Forbundet. Vi ser således med skepsis på samarbejdet med turistindustrien, selv om det via Fishing Zealand har tilført flere ressourcer, og vi har via „Grusbanden“ fået gang i restaureringerne af vores vandløb.

Sports- eller lystfiskeri, før og nu

„Der skal lyst til at være sportsfisker, og det er en sport at være lystfisker“. Valdemar Haugaard, 1970.

„Hvorfor skal det egentligt hedde Sportsfiskeri?“ spørger Prokurist Knud Hansen ved 25-års jubilæet, og fortsætter „Er den gamle Betegnelse Lystfiskeri ikke mere passende?“

LNF1920 har siden sin begyndelse haft „lystfiskeri“ i sit navn. Og er medlem af Danmarks Sportsfiskerforbund. Så hvad er egentlig forskellen?

For Knud Hansen var det et spørgsmål om grej. Lystfiskeren fiskede med naturlig agn, han (sådan var kønsopdelingen også dengang) medefiskede, satte sig ved bredden og drak sig en dram. Sportsfiskeren brugte det moderne grej, d.v.s. kastefiskede med imponerende 35-40 meter lange kast. Og han bevægede sig og fik motion, som man også dengang behøvede.

I dag er det nok et spørgsmål om, hvordan man fisker. Fangsten må ikke omsættes, den indgår i fiskerens husholdning eller genudsættes efter fotografering og beundring. Man bruger ikke redskaber som net, lystre eller dynamit til at sikre sig en fangst, og fredningsbestemmelser og

mindstemål skal overholdes. Det er altså her, at ordet „sport“ kommer ind.

Det er ikke et spørgsmål om den konkurrence, man normalt forbinder med sport, men derimod et spørgsmål om at følge bestemte vedtagne regler. Der er også et element af fair-play. Man skyder ikke gråspurve med kanoner. Desværre er det i nogle kredse blevet fint at fiske med meget let grej med tabte fisk som resultat.

En anden forskel mellem før og nu er, at vi har lært at skelne mellem de forskellige fiskearter, hvor alle blankfisk tidligere gik under betegnelsen „laks“, en betegnelse mange ikke-fiskere bruger den dag i dag. Vi har også set, hvordan man mente, at „lakseørreder“ fandtes i Tingsted Å, hvor der også trak „laks“ op. Tidligere tiders udsætninger af regnbueørreder (det er ikke mere end 30-35 år siden) direkte på kysten er ophørt til fordel for en mere målrettet indsats for at få flere „naturlige fisk i naturlige vandløb“.

Hvordan ser fremtidens lystfiskeri ud?

Lystfiskeriet som fritidsbeskæftigelse vil også bestå i fremtiden, selv om klubbernes roller forandres. Der er i dag ikke det store behov for at være medlem af en klub, er der mange, der mener. Man kan via „de sociale medier“ nemt finde en medfisker, der netop har tænkt sig at fiske der, hvor man selv havde tænkt sig at prøve. Den anden kan måske endda vise et par spændende pladser. Man behøver altså ikke at møde sine fiskevenner på en klubaften for at aftale en tur. Vores klub har yderligere det problem, at vi ikke kan konkurrere med jægerne, når det gælder prisen på de søer og moser, som begge parter gerne vil anvende. Klubberne får til gengæld større og større betydning på de områder, hvor det ikke er direkte synligt. Det er i samråd med andre grønne og blå organisationer, at kommunen lægger sine planer for naturgenopretning med meget mere. Det er klubberne, der organiserer det praktiske arbejde med restaurering af vandløb og etablering af egnede gydesteder. Det er klubberne, der sørger for at opfylde udsætningsplanerne. Det bør man tænke på, når man er lystfisker.

Så er det selvfølgelig et problem, at fiskebestandene er under stort pres, bortset fra ørrederne, som takket være stor indsats fra foreningerne er i fremgang. Torskebestanden er stort set kollapset i Langelandsbæltet, fladfiskene bliver også færre, store området er ødelagt på grund af iltsvind og mange søer og moser er groet til. Det ser heldigvis ud til, at bevidstheden om værdien af en varieret og artsrig natur sætter sig konkrete spor.

Vi har et ønske om og en tro på, at samvær og styrkelsen af miljøindsatsen og udsætningerne fortsat vil give medlemmerne af vores klub mange gode oplevelser og et rigere liv.

1920
Maj 20